

CONCLUSIONS MODEL ORGANITZATIU DE LES ORGANITZACIONS I CRISI

COM FUNCIONEM, MALGRAT NO FUNCIONI	
Fons de finançament	
<p><i>Les subvencions, ens treuen hores de feina o ens les aporten?</i></p> <p><i>Són els projectes una eina de transformació social?</i></p>	<ul style="list-style-type: none">✓ El nostre model és depenent de les subvencions de l'Administració.✓ La burocràcia de les subvencions ens porta a l'immobilisme.✓ La crisi ha evidenciat un increment en la competència per la lluita dels recursos entre les organitzacions.✓ L'incertesa pressupostària genera desconcert i preocupació pels llocs de feina.✓ Les subvencions han passat a controlar bona part del teixit associatiu.✓ L'Administració ens aboca a formes empresarials.✓ No estem generant formes alternatives al finançament públic.
Deficiències cròniques	
<p><i>Existeix un moviment de solidaritat?</i></p> <p><i>Lluitem contra el sistema o hem esdevingut part del mateix?</i></p>	<ul style="list-style-type: none">• El discurs no arriba a la població en general , som endogàmics.• Dins les organitzacions no dediquem temps a la reflexió i el dia a dia se'ns menja.• Ens manquen espais de reflexió i discussió col·lectiva.• Hi ha un excés d'atomització entre les diferents organitzacions i massa especialització en les temàtiques. Manca de treball en xarxa.• Manca de creativitat en les propostes que generem.• No tenim estratègies de lluita a llarg termini.• Ens cal més coherència entre el que diem i el que fem.• No tenim prou respostes ni propostes concretes que puguin constituir una alternativa possible.

Deficiències accentuades

Crisi i oportunitat. Ho estem sabent aprofitar?

És la crisi la que ens tocat o només ha ajudat a fer aflorar els problemes?

- Ens hem paralytat davant la crisi i estem aportant respostes en la mateixa línia de sempre.
- No estem treballant propostes imaginatives, creatives per donar respostes alternatives a la crisi.
- Cal afrontar que no es tracta només de la crisi del sistema sino que també som les organitzacions les que ho estem.
- Els llocs de feina i els projectes estan en perill i això genera malestar dins les organitzacions.

Propostes com a resposta

Fins on estem disposades a arribar i què estem disposades a perdre?

Cal redefinir què és la cooperació?

- Coordinar-nos amb les organitzacions afins per optimitzar esforços i recursos (materials i humans).
- Prioritzar les xarxes d'afinitat.
- Enfortir el discurs i la lluita política dins del "sector".
- Sortir de les xarxes habituals i treballar amb altres col·lectius i actors per donar respostes més complertes davant la crisi.
- Dirigir esforços a un treball més local (recuperació d'espais de participació ciutadana veïnal, al barri, etc.) i no perdre'ns exclusivament en lo global.
- Planificar accions conjuntes per trencar la burocratització de les organitzacions.
- Alliberar-se de la burocràcia i generar formes alternatives de finançament.
- Replantejar-nos quines són les nostres estratègies i cap a on les hauríem d'encaminar a llarg termini.
- Generar un espai de discussió i reflexió col·lectiva per passar a la planificació i concreció de les accions a portar a terme.
- Cuidar-nos mútuament, a nivell personal i organitzacional, perquè tenim un curt/mig termini molt complex per endavant